

ಸಾಮಾನ್ಯರ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಎಮ್ಮೆ

Dr. MUNIRAJA A.

Assit. Professor (Temp)

Department of Languages (Kannada)

Madras Christian College (Autonomous),

East Tambaram,

Chennai-600059,

Mob: 8317591423

Dr. N. KANIKKARAJU

Assit. Professor,

Department of Tamil,

Madras Christian College (Autonomous),

East Tambaram,

Chennai-600059,

Kanikkai76@mcc.edu.in

Mob: 9500063395.

ಪೀಠಿಕೆ

ಮನುಷ್ಯ ಅನಾಗರೀಕನಾಗಿ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಬೆತ್ತಲೆಯಾಗಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಾ, ಗೆಡ್ಡೆ ಗೆಣಸುಗಳನ್ನು ತಿಂದು ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಲವೊಂದಿತ್ತು. ಅದು ಮನುಷ್ಯನೂ ಒಂದು ಪ್ರಾಣಿಯಾಗಿದ್ದ ಕಾಲ. ಆಗ ಇತರ ದೈತ್ಯ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಕಂಡರೆ ಅವನಿಗೆ ಭಯವೂ ಇತ್ತು. ಹೀಗೆ ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಇರುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಚಲನವಲನಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಆಗ ದಿನಗಳೆದಂತೆ ಅವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅವನಿಗೊಂದು ಚಿತ್ರಣ ಮೂಡತೊಡಗಿತು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಆತ ಹುಲ್ಲು, ಸೊಪ್ಪು ತಿಂದು ಬದುಕುವ ಜೀವಿಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಇತರ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಬೇಟೆಯಾಡಿ ಮಾಂಸವನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸತೊಡಗಿದ. ಕ್ರಮೇಣ ತನಗೆ ಹಾನಿ ಮಾಡದ ಪ್ರಾಣಿಗಳೊಂದಿಗೆ ತನ್ನ ಸಾಹಚರ್ಯವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳತೊಡಗಿದ. ಮುಂದೆ ಒಂದೆಡೆ ನೆಲೆ ನಿಂತು ಬದುಕಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಈ ಸನಿಹದ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ತನ್ನೊಂದಿಗಿರುವ ಹಾಗೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲೆತ್ತಿಸಿದ.

ವಿಷಯ ನಿರೂಪಣೆ:

ಮನುಷ್ಯ ಒಂದೆಡೆ ಸ್ಥಿರವಾದ ಮೇಲೆ ಅವನು ಮೊದಲು ಆಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಒಕ್ಕಲುತನವನ್ನು ಮಾಡಲಾರಂಭಿಸಿದ. ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ತಾನು ಮಾತ್ರವೇ ತೊಡಗಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಈ ಕಾಯಕದಲ್ಲಿ ಕ್ರಮೇಣ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಬಳಸಲು ಶುರು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಇಂತಹ ಒಕ್ಕಲು ತನಕ್ಕೆ ಸಂಪದ್ಧರಿತವಾದ ನಮ್ಮ ದ್ರಾವಿಡ ನಾಡುಗಳು ಹೆಸರುವಾಸಿ. “ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷೆಗಳನ್ನಾಡುವ ಈಗಿನ ಭೂಪ್ರದೇಶವು ಫಲವತ್ತಾದ ಅನೇಕ ನದಿಗಳ ಕೊಳ್ಳವಾಗಿದೆ. ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಈ ಭಾಗದಲ್ಲಿಯ ಮೂಲ ಬೇಸಾಯವು ಒಕ್ಕಲುತನವು. ಕೃಷಿ-ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಎಲ್ಲ ಶಬ್ದಗಳು ಎಲ್ಲ ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವುವು. ದ್ರಾವಿಡರ ಅನೇಕ ಕಸುಬುಗಳನ್ನು ಆರ್ಯರು ಕಲಿತುಕೊಂಡರೆಂದೂ, ಕೃಷಿ ಕರ್ಮವನ್ನು ದ್ರಾವಿಡರಿಂದಲೇ ಕಲಿತಿರಬಹುದೆಂದೂ ‘ಮೊಹಂಜೊದಾರೋ’, ‘ಹರಪ್ಪ’ಗಳ ಸಂಶೋಧಕರು ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಕೃಷಿ ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗುವ ಅನೇಕ ದ್ರಾವಿಡ ಶಬ್ದಗಳು ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಎಂದೋ ಬಳಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಮೇಳೆ, ಕುಂಟಿ, ಕೂರಿಗೆ, ಮಡಿಕೆ ಮೊದಲಾದ ಭೂಮಿಯನ್ನೂಳುವ ಸಲಕರಣೆಗಳೂ, ಅವಕ್ಕೆ ಜೋಡಾಗಿ ಬೇಕಾಗುವ ಕುಡ, ಮುಂಜ, ತಾಳ ಮೊದಲಾದ ಲೋಹದ ಸಾಮಾನುಗಳೂ, ಗುದ್ದಲಿ, ಸಲಿಕೆ ಮೊದಲಾದ ಅಗಿಯುವ ಹಾಗೂ ಕೊಯ್ತು, ಕುಡುಗೋಲು ಮೊದಲಾದ ಕೊಯ್ಯುವ, ಕೊರೆಯುವ ಉಪಕರಣಗಳು ಬೆಳಕಿಗೆ ಬಂದವು. ಉತ್ತುವ, ಬಿತ್ತುವ, ಅಗಿಯುವ, ಹಸನುಗೈಯ್ಯುವ, ಕೊರೆಯುವ, ರಾಶಿ ಮಾಡುವ ಸಲಕರಣೆಗಳೇ ಬೇರೆ. ಇವೆಲ್ಲವುಗಳಿಗೂ ಎಲ್ಲ ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮವೇ ಆದ ಶಬ್ದಗಳಿವೆ.” ಹಾಗೆಯೇ ಈ ಒಕ್ಕಲುತನಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಮಿಣಿ, ಚಾಟಿ, ಉಳುವ ಹಗ್ಗ, ನೀರೆತ್ತಲು ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದ ಏತದ ಬಾನಿ ಇವೆಲ್ಲವುಗಳು ಚರ್ಮದಿಂದಲೇ ಮಾಡಿರುತ್ತಿದ್ದವು. ಕಾಡಿನ ವಾತಾವರಣಕ್ಕೆ ಒಗ್ಗಿಕೊಂಡು ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದ ಎಮ್ಮೆಗಳು ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲ ಆಧಾರವಾಗಿದ್ದವು. ಇಂದಿಗೂ ಕಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಂಡು-ಹಿಂಡು ಕಂಡುಬರುವ ಈ ಎಮ್ಮೆಗಳನ್ನು ಕಾಡೆಮ್ಮೆಗಳು ಎಂದೇ ಕರೆಯುತ್ತೇವೆ. ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಕಾಲಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯ ಇವುಗಳನ್ನು ಪಳಗಿಸಿಕೊಂಡಿರಬೇಕು. ಈ ಎಮ್ಮೆಗಳ ಅತಿ ಪ್ರಾಚೀನ ಉಲ್ಲೇಖಗಳು ಆದಿಮಾನವ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಗುಹೆಗಳಲ್ಲಿ ಗೋಡೆಗಳ ಮೇಲೆ ಕೆತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ ‘ದ್ರವಿಡಿಯನ್ ಬುಲ್’ ಎಂದು ಗುರುತಿಸುತ್ತೇವೆ. ಹಾಗೆಯೇ ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಅತೀ ಹೆಚ್ಚು ಇತಿಹಾಸ ಹೊಂದಿರುವ ಭಾಷೆಯೆಂದು ಗುರುತಿಸಲಾಗಿರುವ ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿ ಈ ಎಮ್ಮೆಗಳ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಸಮೃದ್ಧವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ತಮಿಳಿನ ಪ್ರಾಚೀನ ಸಾಹಿತ್ಯವಾದ ‘ಸಂಗಂ’ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಮ್ಮೆಗಳ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಎಮ್ಮೆಗಳನ್ನು ಸಾಕುವುದು ಅಂದಿನ ಜನರ ಜೀವನದಲ್ಲಿಯೂ ಅವಿಭಾಜ್ಯ ಅಂಗವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿತ್ತು. ಇಂತಹದೇ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಕನ್ನಡ ಜಾನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ತಮಿಳು ಮತ್ತು ಕನ್ನಡದ ಸಂಬಂಧವು ಕೇವಲ ಭಾಷಾ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕವಾಗಿಯೂ ಬೆಸೆದುಕೊಂಡಿತ್ತು ಎಂಬುದನ್ನು ಈ ಉಲ್ಲೇಖಗಳು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸುತ್ತವೆ. ಅಂತಹ ಕೆಲವು ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನೋಡಬಹುದು.

ತಡಮರುಪ್ಪು ಎರುಮೈ ಮಡನಡೈಕ್ ಕುಳವಿ
ತೂಣ್ತೊಣ್ಣುಂ ಯಾತ್ತ ಕಾಣ್ತಗು ನಲ್ಲಿಲ್
ಕೊಡುಜಗುಟ್ಟಿ ಪೆಯ್ ಚೆಮಿಇಚ್ಚೆಯ್ ಪೇದೈ
ಚೆಣ್ಣುತ್ತ್ ಚೆಚಿತ್ತ ಮೆಲ್ವಿರಲ್ ಚೇಪ್ಪ್...

ಭಾವಾರ್ಥ: “ಬಾಗಿದ ಕೋಡುಗಳ ಎಮ್ಮೆಯ ಎಳೆನಡಿಗೆಯ ಕರುಗಳನ್ನು ಪ್ರತೀ ಕಂಬದಲ್ಲೂ ಕಟ್ಟಿರುವ ಸುಂದರವಾದ ಒಳ್ಳೆಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿ

ಬಾಗಿದ ಓಲೆಯನ್ನು ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದ ದಪ್ಪನಾದ, ಮುಗ್ಧಕಾದ ಪ್ರೇಯಸಿ, ಸಣ್ಣ ಉಂಗುರ ಧರಿಸಿದ ಕೋಮಲ ಬೆರಳು ಕೆಂಪಾಗುವಂತೆ..."⁴

ಇಲ್ಲಿ ಗಂಡನೊಂದಿಗೆ ಹೆಂಡತಿ ಮುನಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಮನೆಗೆ ಅತಿಥಿಯು ಬಂದಾಗ ಆಕೆಯು, ಗಂಡನ ಮೇಲಿನ ಕೋಪವನ್ನು ತೋರುಗೊಡದೆ ಅಡಿಗೆಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅತಿಥಿಗಾಗಿ ಅಡಿಗೆಯನ್ನು ಸಿದ್ಧ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಈ ಮನೆಯ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ವಿವರಿಸುವಾಗ ಮನೆಯ ಪ್ರತೀ ಕಂಬದಲ್ಲೂ ಬಾಗಿದ ಕೋಡುಗಳ ಎಮ್ಮೆಗಳ ಎಳೆಯ ಕರುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಲಾಗಿರುವ ಸುಂದರ ಮನೆಯೆಂದು ವರ್ಣಿಸುತ್ತಾರೆ. ಎಮ್ಮೆಗಳು ಮನೆಗೆ ಭೂಷಣವೆಂದು, ವಿವರಿಸುವ ಉಪಮೆಯೇ ಅಮೋಘವಾದುದು. ಎಮ್ಮೆಗಳ ಹಾಲು, ಮೊಸರು, ತುಪ್ಪ, ಮಜ್ಜೆಗೆ ಮುಂತಾದ ಉತ್ಪನ್ನಗಳನ್ನು ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಕುಟುಂಬಗಳಿವು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಇದು ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿದೆ. ಎಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಎಮ್ಮೆಗಳಿದ್ದರೆ ಆ ಮನೆ ಅಷ್ಟು ಸುಭಿಕ್ಷವಾದುದೆಂದು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತೇವೆ.

ಇದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಕನ್ನಡದ ಜಾನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಎಮ್ಮೆಯ ಉತ್ಪನ್ನಗಳನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ.

ಅಣ್ಣನ ಹೆಂಡತಿ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಒಳ್ಳೆವಳು
ಸುಣ್ಣದ ನೀರ ಒಲೆ ಮುಂದೆ | ಇಟಗೊಂಡು
ಎಮ್ಮೆಯ ಹಾಲೆಂದು ಬಡಿಸಾಳಿ||⁵

ಹಿಂದಿನ ಅವಿಭಕ್ತ ಕುಟುಂಬಗಳಲ್ಲಿ ಅಡಿಗೆ ಮನೆಯ ಒಡತನ ಯಾರೂ ಒಬ್ಬರ ಕೈನಲ್ಲಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಆಹಾರಕ್ಕೆ ಆಹಾರಕಾರವಾದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಇದು ಬಹಳ ತೀವ್ರ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಳೆಯುತ್ತಿತ್ತು ಹಾಗೂ ಕೌಟುಂಬಿಕ ಕಲಹಗಳೂ ಸಹ ಇಂತಹ ಅಮಾನುಷ ಕ್ರಿಯೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರೇರಣೆಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಇಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ತಿಳಿಯದು ಒಂದೇ ಮನೆಯ ಸದಸ್ಯರ ನಡುವೆ ಇಂತಹ ಬೇಧಗಳು. ಉಣ್ಣುವ ಅನ್ನಕ್ಕೆ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಎಮ್ಮೆಯ ಹಾಲು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದುದು; ಅವಶ್ಯವಾದುದು. ಅದನ್ನು ಮನೆಯ ಹಿರಿಯಾಕೆ ತನ್ನ ಕೈ ಕೆಳಗಿನವರಿಗೆ ಬಡಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ವಂಚನೆ ತೋರಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಎಮ್ಮೆಯ ಹಾಲಿನ ಬೆಲೆಯು ಇಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ ಹಾಗೂ ಅನಾದಿ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಎಮ್ಮೆ ಮನುಷ್ಯನ ಆಹಾರದ ಮೂಲವೂ ಆಗಿತ್ತೆಂಬುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು.

ಇರುಂಪುನಿಜ್ಜ ಎರುಮೈಪ್ ಪೆರುಇಚಿವಿಕ್ ಕುಟವಿ
ಪೈನ್ನಾದು ಎರುವಿನ್ ವೈಕುದುಯಿಲ್ ಮಡಿಯುಂ
ಸೆಮಿನ್ನಣ್‌ಮನೈಯೋಡು ಎಮ್ಮಿವಣ್ ಒಟುಯಚ್
ಸೆಲ್‌ಪೆರುಜ ಕಾಳೈ ಪೋಯ್‌ಮರುಣ್ಣು ಸೆಯ್‌ನಾಟ್ಟುಚ್⁶

ಭಾವಾರ್ಥ: "ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಮರಿಹಾಕಿದ ಕಪ್ಪು ಎಮ್ಮೆಯ ದೊಡ್ಡ ಕಿವಿಯಿರುವ ಕರು, ನವಸುಮದಲ್ಲಿದ್ದು ಹೊಸ ಪರಾಗಗಳು ಉದಿರ್ದು ಗೊಬ್ಬರವಾಗಿರುವ ಕೊಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿ ನಿದ್ರಿಸುವ, ಸಿರಿಯುಳ್ಳ ತಂಪು ಮಾಳಿಗೆಯೊಂದಿಗೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಇಲ್ಲೇ ಅಗಲಿ ತನ್ನೊಡನೆ ಬರುವ ಮಹಾನಾಯಕನು ಹೇಳುವ ಅಪರಿಮಿತ ಸುಳ್ಳು ನುಡಿಗಳಿಗೆ ಮರುಳಾಗಿ ನಿಡುದೂರದಲ್ಲಿರುವ ಅವನ ನಾಡನ್ನು ಸೇರಲು ಬಯಸಿ..."⁷

ಇಲ್ಲಿನ ಸಂದರ್ಭವು ಮಗಳು ತನ್ನ ಇನಿಯನೊಂದಿಗೆ ಒಡನೆಯಣ ಬೆಳೆಸಿದಾಗ, ತಾಯಿಗೆ ಅದರಿಂದ ಸಂತೋಷವೇ ಆದರೂ ಅನ್ಯರು ಆಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಲಾಗದೆ ತನ್ನನ್ನು ಕೊಂಡು ಹೋಗದ ಯಮನಿಗೆ ಶಾಪವನ್ನೀಯುವುದಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಆ ಹಡೆದ ತಾಯಿ ತನ್ನ ಮನೆಯನ್ನು ಹೀಗೆ ವರ್ಣಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಅಲ್ಲಿ ಮರಿ ಹಾಕಿರುವ ಕಪ್ಪು ಎಮ್ಮೆಯ ದೊಡ್ಡ ಕಿವಿಯ ಕರುವು ನಮ್ಮನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಹೊಸ ಪುಷ್ಪಗಳ ಪರಾಗವು ಉದುರಿ ಗೊಬ್ಬರವಾಗಿರುವ ಕೊಟ್ಟಿಗೆ ಎಂದು ಆಕೆ ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ. ಅಂದರೆ ನವ ಪುಷ್ಪದಂತಿರುವ ಆ ಎಮ್ಮೆಯ ಕರುವು ಹಾಕಿರುವ ಸಗಣೆಯಿಂದ ಕೊಟ್ಟಿಗೆಯೆಲ್ಲ ಸುವಾಸನೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದೆ ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ. ಸಗಣೆಯಿಂದ ಮನೆಯನ್ನು ಸಾರಿಸಿ ಸ್ವಚ್ಛಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ನೆನೆಯಬಹುದು. ಇಂತಹ ಎಮ್ಮೆ ಹಾಗೂ ಕರುಗಳಿರುವ ಕೊಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿ ನಿದ್ರಿಸುವುದು ಸಿರಿಯೆಂದು ಆಕೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಇದು ವೈಭೋಗದ ಜೀವನವೆಂದು ಅಂದು ಎಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು. ಇನ್ನು ಆ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಹಾಕಿರುವ ಸಗಣೆಯು ಹೊಲಗದ್ದೆಗಳಿಗೆ ಗೊಬ್ಬರವಾಗುವುದಂತು ಹೇಳಬೇಕಾದ್ದಿಲ್ಲ. ಇದು ಸಂಪತ್ತಿಗೆ ಸಮಾನವಾಗಿ ಅವರು ಭಾವಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ, ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಎಮ್ಮೆ ಅಥವಾ ಕೋಣಗಳ ಚರ್ಮವನ್ನು ಒಕ್ಕಲುತನಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗುವ ಪರಿಕರಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸುವ ಕುಲುಮೆಯಲ್ಲಿ ತಿದಿಯನ್ನಾಗಿ ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದ ಉಲ್ಲೇಖಗಳು ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ. ನೋಗವನ್ನು ತಯಾರಿಸುವ ಸಂದರ್ಭವಿದು.

"ಬಡಗಿ ಬಡಗಿ ನೀನ್ಯಾಕ್ ಕೆತ್ತಲಿಲ್ಲ?
ಏನು ಮಾಡಲಪ್ಪ ಬಾಚಿ ಒಳ್ಳೆದಲ್ಲ
ಬಾಚಿ ಬಾಚಿ ನೀನ್ಯಾಕ್ ಒಳ್ಳೆದಲ್ಲ?
ಏನು ಮಾಡಲಪ್ಪ ಕಮ್ಮಾರ್ ಹಣಿಯಲಿಲ್ಲ
ಕಮ್ಮಾರ್ ಕಮ್ಮಾರ್ ನೀನ್ಯಾಕ್ ಹಣಿಯಲಿಲ್ಲ?
ಏನು ಮಾಡಲಪ್ಪ ತಿದಿ ಒಳ್ಳೆದಲ್ಲ
ತಿದಿಯೆ ತಿದಿಯೆ ನೀನ್ ಯಾಕ್ ಒಳ್ಳೆದಲ್ಲ?
ಏನು ಮಾಡಲಪ್ಪ ಕ್ವಾಣ ಸಾಯಲಿಲ್ಲ
ಕ್ವಾಣಾ ಕ್ವಾಣಾ ನೀನ್ಯಾಕ್ ಸಾಯಲಿಲ್ಲ?
ಏನು ಮಾಡಲಪ್ಪ ಹುಲ್ಲು ಬಂದಿತ್ತಲ್ಲ"⁸

ಈ ಸಾಲುಗಳು ವಿಡಂಬನೆಯಂತೆ ಕಂಡರೂ ಕೋಣದ ಚರ್ಮದಿಂದ ತಿದಿಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. ಇದೇ ಅಲ್ಲದೆ ಚರ್ಮದಿಂದ ಎಣ್ಣೆ ಮತ್ತು ತುಪ್ಪಗಳನ್ನು ಶೇಖರಿಸಲು 'ಸಿದ್ಧಲಿಕೆ'ಗಳನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು ವಚನಕಾರರ ವಚನಗಳಿಂದ ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. ಇಂದಿಗೂ ಬಳಸುವ ಚರ್ಮದ ಅನೇಕ ಸಾಧನಗಳಿಗೆ ಇದೇ ಎಮ್ಮೆ, ಕೋಣದ ಚರ್ಮಗಳೇ ಆಧಾರ. ಈ ಮೇಲಿನ ಪದ್ಯಗಳಂತೆ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಉದಾಹರಣೆಗಳು ನಮಗೆ ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಸಿಗುತ್ತವೆ.

ಉಪಸಂಹಾರ

ಬದುಕಿನ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಘಟ್ಟದಲ್ಲೂ ನಿರ್ಣಾಯಕ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸುವ ಎಮ್ಮೆಗಳು ಇಂದು ಅದೇಕೋ ಕಡೆಗಣಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿದೆ ಎನಿಸುತ್ತಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ದ್ರಾವಿಡ ಮಣ್ಣಿಗೆ, ವಾತಾವರಣಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಬದುಕುವ ಈ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಮರೆಗೆ ಸರಿಸಲು ಯತ್ನಿಸುವಂತಿದೆ. ಇತ್ತೀಚಿನ ದಿನಮಾನಗಳಲ್ಲಿ ಅತೀ ವಿಜೃಂಭಣೆಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ 'ಗೋವು' ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ದನವು ನಮ್ಮ ನೆಲಮೂಲದ ಎಮ್ಮೆಯ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸುತ್ತಿದೆ ಎನಿಸುತ್ತಿದೆ. ಆಕ್ರಮಿಸುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕಿಂತ ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ಅದನ್ನು ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ದ್ರಾವಿಡ ಮಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿದ್ದರೂ ಅವಾವುಗಳಿಗೂ ದಕ್ಕದ ವಿಶೇಷ ಸ್ಥಾನಮಾನ ಈ

ದನಕ್ಕೆ ಏಕೆಂಬ ಸಂದೇಹ ಮೂಡುತ್ತದೆ. ಇಂದು ಜಾರಿಗೊಳಿಸಿರುವ 'ಗೋಹತ್ಯಾ ನಿಷೇಧ'ವು ಪ್ರಾಣಿದಯೆಯ ಮುಸುಕನ್ನು ಹಾಕಿರುವ ದೊಡ್ಡ ವಂಚನೆ. ಅದು ಬಹುಜನರ ಆಹಾರವನ್ನು ಕಸಿಯುವ ಹುನ್ನಾರವಾಗಿದೆಯೇ ವಿನಃ ಪ್ರಾಣಿದಯೆಯಲ್ಲ. ಜನವಿರೋಧದ ನಡುವೆಯೂ ಇಂತಹ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸುವುದು ಯಾರು ಏನನ್ನು ತಿನ್ನಬೇಕು, ಎಂಬುದನ್ನು ಮತ್ಯಾರೋ ನಿರ್ಧರಿಸುವುದನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈ ಮಟ್ಟಿಗಿನ ಆತುರಾತುರದ ನಿರ್ಧಾರಗಳು, ಅತಿಯಾಗಿ ರಂಜಿಸುವಿಕೆ ಇವುಗಳು ನಮ್ಮ ಎಮ್ಮೆಯನ್ನು ಮರೆಗೆ ಸರಿಸಲು ಹಾಗೂ ಆ ಮೂಲಕ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವ ಒಂದು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಕೀಳೆಂದು ಅಸಹ್ಯವೆಂದು ಬಿಂಬಿಸುವುದೇ ಇದರ ಒಳಮರ್ಮದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಎಮ್ಮೆಯು ಕಷ್ಟವೆಂದು ಅಲ್ಲಗಳೆಯದೆ ಅದರ ಇತಿಹಾಸ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯವನ್ನು ಅರಿತು ಸತ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಯುವ ಸಣ್ಣ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಜರೂರು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಮೇಲಿದೆ.

ಕೊನೆ ಟಿಪ್ಪಣಿ

1. ಕನ್ನಡ ಜಾನಪದ ಗೀತೆಗಳು, ಬಿ. ಎಸ್. ಗದ್ದಗಿಮಠ, ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಧಾರವಾಡ, ತೃತೀಯ ಮುದ್ರಣ, 1986, ಪುಟ-136 ಮತ್ತು 137.
2. ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಶದ ಕುಪ್ಪನಲ್ಲಿರುವ ದ್ರಾವಿಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗದ ಪ್ರೊ. ಕೆ. ಶಾರದಾರವರ ಆಧ್ಯಕ್ಷತ್ವದಲ್ಲಿ ಈ 'ದ್ರಾವಿಡಿಯನ್ ಬುಲ್' ಅನ್ನು ಆಕರ್ಷಕವಾಗಿ ನಿರ್ಮಿಸಲಾಗಿದೆ.
3. ನಳಿಣ್ಣೆ, ಅನು-ಪ್ರೊ. ಡಿ. ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ ಮತ್ತು ಡಾ. ಕೆ. ಮಲರ್‌ವಿಳಿ, ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್ ಆಫ್ ಕ್ಲಾಸಿಕಲ್ ತಮಿಳು, ಚೆನ್ನೈ, ಮೊದಲ ಮುದ್ರಣ, 2021, ಪದ್ಯ-120, ಪುಟ-309.
4. ನಳಿಣ್ಣೆ, ಅನು-ಪ್ರೊ. ಡಿ. ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ ಮತ್ತು ಡಾ. ಕೆ. ಮಲರ್‌ವಿಳಿ, ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್ ಆಫ್ ಕ್ಲಾಸಿಕಲ್ ತಮಿಳು, ಚೆನ್ನೈ, ಮೊದಲ ಮುದ್ರಣ, 2021, ಪದ್ಯ-120, ಪುಟ-311.
5. ಕನ್ನಡ ಜಾನಪದ ಗೀತೆಗಳು, ಬಿ.ಎಸ್. ಗದ್ದಗಿಮಠ, ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಧಾರವಾಡ, ತೃತೀಯ ಮುದ್ರಣ, 1986, ಪುಟ-107.
6. ನಳಿಣ್ಣೆ, ಅನು-ಪ್ರೊ. ಡಿ. ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ ಮತ್ತು ಡಾ. ಕೆ. ಮಲರ್‌ವಿಳಿ, ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್ ಆಫ್ ಕ್ಲಾಸಿಕಲ್ ತಮಿಳು, ಚೆನ್ನೈ, ಮೊದಲ ಮುದ್ರಣ, 2021, ಪದ್ಯ-271, ಪುಟ-697.
7. ಅದೇ, ಪುಟ-699.
8. ಗೀತೆಗಳು (ಸಂಪುಟ-1), ಸಂ. ಮತಿಘಟ್ಟ ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ, ಗುರುಮೂರ್ತಿ ಪ್ರಕಾಶನ, ಕೆಂಪೇಗೌಡ ನಗರ, ಬೆಂಗಳೂರು, ಮೊದಲ ಮುದ್ರಣ, 1975, ಪುಟ-214.

ಪರಾಮರ್ಶನಗಳು

1. ನಳಿಣ್ಣೆ, ಅನು-ಪ್ರೊ. ಡಿ. ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ ಮತ್ತು ಡಾ. ಕೆ. ಮಲರ್‌ವಿಳಿ, ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್ ಆಫ್ ಕ್ಲಾಸಿಕಲ್ ತಮಿಳು, ಚೆನ್ನೈ, ಮೊದಲ ಮುದ್ರಣ, 2021
2. ಕನ್ನಡ ಜಾನಪದ ಗೀತೆಗಳು, ಬಿ. ಎಸ್. ಗದ್ದಗಿಮಠ, ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಧಾರವಾಡ, ತೃತೀಯ ಮುದ್ರಣ, 1986, ಪುಟ- 107.
3. ಗೀತೆಗಳು (ಸಂಪುಟ-1), ಸಂ. ಮತಿಘಟ್ಟ ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ, ಗುರುಮೂರ್ತಿ ಪ್ರಕಾಶನ, ಕೆಂಪೇಗೌಡ ನಗರ, ಬೆಂಗಳೂರು, ಮೊದಲ ಮುದ್ರಣ, 1975, ಪುಟ-214.
4. ಪುನನಾನೂಟು, ಅನು: ಎ. ಶಂಕರಿ, ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್ ಆಫ್ ಕ್ಲಾಸಿಕಲ್ ತಮಿಳು, ಚೆನ್ನೈ, ಮೊದಲ ಮುದ್ರಣ, 2021.